

Til § 6.

Af Udvalget:

3) I Linie 2—3 og i Linie 5 forandres: „ved Forligskommissionen“ til: „under Forligsmæglingen“.

Af Oct. Hansen:

4) I 3die Linie: Ordene „og Mulkt for unødigt Erætte“ udgaa, og i Stedet derfor sættes: „til Modparten“.

Af Udvalget:

5) I 4de Linie udgaa Ordet: „ogsaa“.

Formanden (Krabbe): Endringsforslagene have ikke foreligget i den foreskrevne Tid og kunne derfor kun foretages med Thingets Samtykke.

Dette Samtykke meddeltes uden Afstemning.

Endringsforslagene og Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse sættes under Et under Forhandling.

Ordføreren (H. Nielsen): Hvad angaar Endringsforslaget Nr. 1, vil det jo let ses, at det egentlig kun er en Redaktionsændring, idet adskillige Medlemmer ikke have syntes om Ordet „Inkamination“, som forekommer tre Gange i Paragrafens sidste Linier. Man har derfor foreslaaet, at rette dette Ord til „Tretteleggelsen“ og ændret de øvrige Ord i Overensstemmelse dermed. Det er altsaa en blot og bar Sprogændring. Naaget den ærede Forslagsstiller til Forslaget under Nr. 2 ikke har havt Ordet endnu, vil jeg dog for at spare Tid med et Par Ord sige, hvorfor jeg ikke har kunnet slutte mig til det, og hvorfor Flertallet heller ikke har kunnet gjøre det. Det er i Øvrigt ikke min Hensigt at gjenoptage hele Sagførerdebatten idag, thi den mener jeg er grundig gennemført, og jeg skal gjøre Mit til, at Diskussionen kan blive saa kort som mulig, naar blot ikke de Herrer Jurister ville distancere mig altfor meget, thi dersom de paany skulde forsøge derpaa, saa er jeg selvfølgelig nødsaget til at tage til Gjemmele, da det er sidste Gang, vi have denne Sag til Behandling her. Det vil let ses, at det Forslag, som det ærede Medlem har stillet, slet og ret gaar ud paa at ophæve Forbudet imod, at Prokuratorerne møde ved Forligsmæglingen ikke alene i Kjøbenhavn, men over det hele Land, samt paa at udslette hele § 6, der jo indeholder en Slags Skjærpelse af det personlige Møde. At det ærede Medlem er imod dette, have vi allerede erfaret. Jeg havde rigtignok haabet, at han havde faaet Dødsaaaret sidste Gang, men det lader til, at han endnu er noget levende, skøndt han vel i alt Fald nok vil

faae det sidste Stød idag. I Øvrigt skal jeg ikke inklade mig paa at optage Kampen herom, idet jeg forudsætter, at hvad der kan siges for og imod, at Sagførerne møde, er gjentaget saa ofte og saa grundigt fra begge Sider, at det vil være aldeles overflødig at gaa ind derpaa paany. Overfor hvad der er fremkommet fra det ærede Medlem for Sorø (Alberti), som mente, at § 5 kunde fortaas derhen, at det ikke alene var i Kjøbenhavn, at Sagførerne havde Lov til at møde i den Naagjalberdes Sted, men overhovedet ved de Kjøbenhavnske Retter, saa er jeg bemyndiget til at sige i hele Udvalgets Navn, at det er hele Udvalgets Mening, at dette ikke er Tilfældet, og jeg tror heller ikke, at det paa nogen Maade kan fortaas saaledes, at Sagførerne skulde have denne Bemyndigelse udenfor Kjøbenhavn, men kun i Kjøbenhavn. Det ærede Medlem for Sorø mente, at det kunde fortaas saaledes, at det ogsaa gjaldt udenfor Kjøbenhavn, men Udvalget har ikke kunnet indse dette. Hvad Forslaget til § 6 angaar, da vil det ses, at det er mere end en blot og bar Redaktionsændring, som gaar ud paa at indsætte Ordene: „under Forligsmæglingen“ i Stedet for „ved Forligskommissionen“. Sagen er den, at Bestemmelsen i § 6 ogsaa skulde gjælde ved Forligsmægling for Politiretten. Det er en Feiltagelse, naar der staa „Forligskommissionen“, der skulde staa „Forligsmæglingen“, og det er det, man nu har faaet rettet ved denne sidste Behandling. I Endringsforslaget under Nr. 5 foreslaas det, at Ordet „ogsaa“ skal udgaa for dermed at tydeliggjøre, at naar den Naagjalderne, nemlig den Mødende, ved Forligskommissionen gjør Paastand paa Processomkostningerne og Mulkt for unødigt Erætte, saa skal der ikke tillige være Tale om den Mulkt, som Retten kan paalægge efter det sidste Udsnit af Paragrafen. Jeg tror i Øvrigt ikke, at Paragrafen kan fortaas saaledes, selv om Ordet „ogsaa“ bliver staaende, men jeg har ikke Noget imod, at det udgaa, og jeg har derfor ogsaa været med til at stille dette Forslag. Hermed har jeg begrundet de Forslag, som ere stillede af hele Udvalget samt imødegaaet det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Sorø (Steenstrup). Der er endvidere et andet Mindretalsforslag, som jeg vel ogsaa kan omtale med det Samme, og det er det, som er stillet af det ærede Medlem for Odense (Oct. Hansen). Grunden, hvorfor man ikke har kunnet gaa med til dette Forslag, er den, at man mener, at der ikke bør røres ved de gamle Bestemmelser, hvilket vil ske, naar det ærede Medlems Forslag vedtages. I Øvrigt skal jeg for min Part bemærke, at jeg ikke lægger nogen overdreven stor Vægt paa, enten dette Forslag vedtages eller ikke. Hvad Lovforslaget i det Hele angaar, da vedrører det et Omraade, hvor der ikke er meget store Fremskridt at gjøre. Lovforslaget er i det Hele taget ikke af meget indgribende Betydning, men jeg